

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 969/2019
01.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Мајсторовића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кж1 403/18 од 22.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Мајсторовића, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кж1 403/18 од 22.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К 100/18 од 17.07.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године, с тим што се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 3 године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова поступка ОЈТ Аранђеловац износ од 24.750,00 динара, као и трошкове поступка суду о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећена ради остваривања имовинскоправног захтева, упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 403/18 од 22.04.2019. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА и преиначена је првостепена пресуда, у

погледу чињеничног описа кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и осуђен првостепеном пресудом, тако што је окривљени и другостепеном пресудом оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године, с тим што се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 3 године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом оштећена је сходно члану 258. став 3. ЗКП ради остваривања имовинскоправног захтева, упућена на парнични поступак, а окривљени је сходно члану 261. и 264. ЗКП обавезан да суду на име паушала плати износ од 8.000,00 динара, а на име трошкова поступка ОЈТ Аранђеловац износ од 24.750,00 динара, као и трошкове пуномоћника малолетне оштећене у износу од 86.250,00 динара, те трошкове вештачења исплаћене из буџетских средстава Вишег суда у Крагујевцу у износу од 49.237,15 динара, као и остале трошкове о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем, све у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док су жалба ОЈТ у Крагујевцу и браниоца окривљеног у преосталом делу, одбијене као неосноване.

Против наведене правноснажне пресуде, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Мајсторовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев као основан и преиначи побијану пресуду и окривљеног „ослободи од одговорности“ или да побијану пресуду укине и предмет врати Вишем суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на којем се према одредбама ЗКП не може заснивати и то на исказу законског заступника малолетне оштећене – мајке, ББ, која је на предлог пуномоћника малолетне оштећене испитана у својству сведока на претресу пред другостепеним судом, иако је од само почетка поступка па до доношења побијане пресуде непосредно била присутна у свакој фази предкривичног и кривичног поступка.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је на претресу пред другостепеним судом на предлог пуномоћника оштећене, у својству сведока испитана законски заступник малолетне оштећене – мајка, ББ, а чије је право и дужност, као родитеља, да заступа дете у свим правним пословима изван граница пословне и процесне способности детета, с обзиром на ограничену пословну способност детета, сходно члану 72. Породичног закона и с обзиром да су изјаве и радње пословно неспособних лица без правног дејства (члан 56. ЗКП).

Имајући у виду наведено, те да из списка предмета произилази да је другостепени суд, будући да су се стекли услови из члана 455. став 2. ЗКП, јер је у истом предмету пресуда већ једном била укинута, сходно члану 449. став 1. ЗКП одржао претрес јер је због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а у циљу сазнавања чињеница које су предмет доказивања, било потребно да се изведу нови докази односно да се понове већ раније изведени докази, у ком смислу је у својству сведока испитана законски заступник малолетне оштећене – мајка, ББ, Врховни касациони суд налази, да исказ наведеног сведока представља законито прибављен доказ на коме се може заснивати судска одлука.

Врховни касациони суд налази, да обзиром да је законски заступник малолетне оштећене, испитана као сведок на претресу пред другостепеним судом, то само делимично може да се испита процесни положај законског заступника као сведока, односно њено присуство извођењу осталих доказа, у смислу члана 400. став 1. и 2. ЗКП, јер је очигледно да је иста у првостепеном поступку на главном претресу присуствовала искључиво као законски заступник малолетне оштећене.

Имајући у виду чињеницу да оштећени у законито спроведеном поступку може у сваком тренутку на главном претресу или на претресу пред другостепеним судом бити испитан у својству сведока, те имајући у виду јединство процесних улога малолетне оштећене и њеног законског заступника, то је по налажењу Врховног касационог суда, другостепени суд у законито спроведеном поступку, након што је пуномоћник оштећеног предложио извођење овог доказа, испитао и законског заступника малолетне оштећене у својству сведока. Ово поготово, ако се има у виду да је из одредаба о току претреса пред другостепеним судом (члан 450. став 4. ЗКП), очигледно да странке и бранилац могу на претресу износити чињенице и предлагати доказе који су наведени у жалби, али и доказе у вези са раније предложеним доказима.

Из изнетих навода, по налажењу Врховног касационог суда, неосновано се у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилац окривљеног анализира исказе испитаних сведока и полемиче са оценом изведених доказа истичући да је испитивање законског заступника малолетне оштећене довело до прилагођавања исказа саме оштећене на претресу пред другостепеним судом са исказом законског заступника.

У оцену изнетих навода, Врховни касациони суд се није упуштао, будући да се истима оспорава чињенично стање утврђено правноснажном пресудом, што не представља законски разлог због кога је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић